

In dankbare herinnering aan

Cor van Zuijlen Cornelis Johannes

Cor werd geboren in Beuningen op 7 september 1923 en trad op 30 april 1952 in het huwelijk met Mien Arts, ze gingen wonen op de Haneman in Winssen. In hun gezin mochten Anny, Sjaan Wilma, Ria en Bart opgroeien en ook hun latere partners werden liefdevol verwelkomd in de familiekring. Cor en Mien werden de trotse grootouders van 9 kleinkinderen en Cor was echt in zijn schik met een "stamhouder". Na iets meer dan 47 jaren gelukkig en vredig huwelijksleven en gezinsleven is Cor overleden op 22 juni 1999 en hebben we afscheid van hem genomen in de parochiekerk van Winssen, waarna we hem te rusten hebben gelegd op het parochiekerkhof aldaar.

Cor kwam uit een groot gezin. Hij was de zevende in een rij van elf kinderen. Het was niet altijd eenvoudig en er moest hard gewerkt worden, eerst thuis in eigen familie, later in zijn eigen gezin en dat was overdag als metselaar en 's avonds op eigen "bedrijf en tuin". Na zijn pensioering hielp hij graag zijn buurman met het "stekken van de buxus" en dat heeft hij volgehouden tot carnaval 1999, toen zijn armen moeilijk begonnen te doen..... het ging allemaal niet meer zo lekker. Cor was een opgewekt en vrolijk iemand, een man van de klok ("je kon de klok

erop gelijk zetten"), hij klaagde nooit, was graag bij zijn trouwe hond Tascha en genoot van zijn hobby's kaarten en biljarten. Cor zal zeer zeker het meest gemist worden als een trouwe en attente echtgenoot voor Mien, als een zorgzame vader voor zijn kinderen en hun partners en als een trotse opa voor zijn kleinkinderen. De laatste jaren was hij graag thuis temidden van vrouw, kinderen en kleinkinderen. Cor was een trouw lid van het Winssen's kerkkoor "Vita Nuova". 35 Jaren heeft hij als tenor elke zondagmorgen meegezongen. En het deed hem zichtbaar "pijn" toen hij vanwege toenemende doofheid niet meer mee kon zingen. Hij werd erelid en ook steunend lid en elke zondagmorgen zat hij op het koor en niet in de kerk..... De laatste jaren waren niet gemakkelijk vanwege zijn doofheid, de laatste maanden waren moeilijk omdat ziekte hem aftakelde. Maar er kwam geen klacht uit zijn mond..... In het volle bewustzijn heeft hij de ziekenzalving mogen ontvangen te midden van zijn vrouw en kinderen en vijf dagen later mocht hij ook in het bijzijn van vrouw en kinderen "rustig" afscheid nemen. Het was goed zo. Meer dan 75 jaar mocht Cor temidden van ons wonen, leven en werken. Nu zingt hij bij zijn Schepper in het hemels koor in de hemelse tuinen.

Wij danken u voor uw belangstelling en medeleven tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn man, ons pap en opa.

Mien van Zuijlen-Arts
kinderen en kleinkinderen.